

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola XLII. Leonis Papae I. Ad Marcianvm Avgvstvm. Illi pro
conseruatione catholicae fidei congratulatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

Quoniam licet de multis meliora indicata sint, quod scilicet doleant se deceptos, & damnata perfidia cum auctoribus suis, gratiam nostræ communionis exposcant, quod nos adeo libenter accepimus, reddituri his hanc, quam desiderant, communionem, cum promissa compleuerint: tamen quosdam persistere in sua obduratione cognouimus, quos oportet districtius comprimi, si nequeunt benignitate sanari. Ad quam rem nostros post diem venerabilem dirigemus, qui tecum participato consilio, ea quæ a nobis constituta fuerint, exequantur. Data Idibus Aprilis, Adelphio viro clarissimo consule.

EPISTOLA XLII.

LEONIS PAPÆ I.

AD MARCIANVM AVGVSTVM.

Illi pro conseruatione catholicæ fidei congratulatur.

*Leo episcopus Romanæ ecclesiæ, Marciano
semper Augusto.*

QVAMVIS per Constantinopolitanos clericos ad pietatem vestram ante rescripserim, sumptis tamen clementiæ vestræ literis per virum illustrem præfectum vrbis filium meum Tatianum, magnam materiam gratulationis accepi: quia studiosissimos vos ecclesiasticæ pacis agnoui. Cui sancto desiderio, digna æquitate conferitur; vt quem statum esse cupitis religionis, eundem habeatis & regni. Nam inter principes Christianos, Spiritu Dei confirmante concordiam, gemina per totum mundum fiducia roboratur: quia profectus caritatis & fidei vtrorumque armorum potentiam insuperabilem facit, vt propitiato per vnam confessionem Deo, simul & hæretica falsitas, & barbara destruat hostilitas, gloriosissime imperator. Aucta igitur per imperialem amicitiam spe cælestis auxilii, confidentius pietatem vestram pro sacramento salutis humanæ incitare præsumo, ne cuiusquam procaci impudentique versutia, quasi de incerto, quid sequendum sit, sinatis inquiri. Et cum ab euangelica apostolicaque doctrina ne vno quidem verbo liceat dissidere, aut aliter de scripturis diuinis sapere, quam

beati

beati apostoli & patres nostri didicerunt atque docuerunt, nunc demum indisciplinata moueantur & impie quaestiones, quas olim mox, vt eas per apta sibi corda diabolus excitauit, per discipulos veritatis Spiritus sanctus extinxit. Nimis autem iniquum est, vt per paucorum infipientiam ad coniecturas opinionum, & ad carnalium disceptationum bella, prouocemur: tamquam reparata disceptatione tractandum sit, vtrum Eutyches impie senserit, & vtrum impie Dioscorus iudicarit, qui in sanctæ memoriæ Flauiani condemnatione se perculit, & simpliciores quosque, vt in eandem ruinam prouoluerentur, impexit: quorum multis iam (vt cognouimus) ad satisfactionis remedia conuersis, & veniam de inconstanti trepidatione poscentibus, non cuiusmodi sit fides tenenda tractandum est, sed eorum precibus qualiter annuendum. Vnde piissimæ sollicitudini vestræ, quam de indicenda Synodo habere dignamini, per legationem, quæ confestim ad clementiam vestram, Deo annuente, perueniet, quidquid ad causæ utilitatem arbitror pertinere, plenius atque opportunius suggeretur. Data nono Kalendas Maii, Adelphio viro clarissimo consule.

EPISTOLA XLIII.

LEONIS PAPÆ I.

AD MARCIANVM AVGVSTVM.

De directa vocis suæ legatione Constantinopolim pro Calchedonenſi Concilio faciendo.

Leo episcopus Marciano Augusto.

PROPOSCERAM quidem a gloriosissima clementia vestra, vt Synodum quam ad reparandam orientalis ecclesiæ pacem, a nobis etiam petitam, necessariam iudicatis, aliquantisper differri ad tempus opportunius iuberetis: vt liberioribus ab omni perturbatione animis, hi quoque episcopi, quos hostilitatis metus detinet, conuenirent. Sed quia pio studio humanis negotiis diuina præponitis, & rationabiliter ac religioſe regni vestri viribus creditis profuturum, si nulla sit in sacerdotum sensibus discordia, nulla sit in euangelii prædicatione discordia: ego

Concil. Tom. 7.

N